

פתיחה לפרק "קדשי מזבח"

(ויקרא ה, טו – טז)

"נָפֵשׁ כִּי תִמְעַל מֵעַל וְחִטָּאָה בְּשִׁגְגָה מִקְדָּשֵׁי ה'..."

עד כה. וכגון השאלה האם קדשי מזבח שיש בהם אכילת כהנים או ישראל, יש בהם מעילה מן התורה. והאם יש מעילה בקדשי בדק הבית שמתו.

סוגיה נרחבת המסתעפת מכלל דיונים אלה, היא שאלת הצירוף של הדברים המטמאים שאין בכל אחת מהם שיעור לטמא, הן לענין שיטמאו והן לחייב את האוכלם. ובתוך הדיונים בשאלות הטומאה יש לברר מכלול שאלות, כגון האם בהמה טמאה שמתה אסורה משום "נבלה"; האם בשר בהמה טמאה אסור משום אבר מן החי; מהו שיעור שרצים לענין טומאה ולענין חיוב על אכילתם, ומהו שיעור נבלת בהמה לענינים אלה. סוגיה נוספת הדורשת בירור היא צירופם של מיני מזון שונים לענין פסול הגוף באכילתם, ולעירוב בהם, וטומאת אוכלים, והוצאה בשבת ועיניו יום הכיפורים.

מן הכתוב בדין המעילה למדים אנו כי נוהג דין זה בכל הקדשים שהם בכלל ההגדרה "קדשי ה'", ואולם לא נתברר בכתוב באשר לדין המעילה באדם שמעל בכמה קדשים, שאין בכל אחד מהם כדי שיעור מעילה אבל יש בכולם כדי שיעור. דיון בשאלה זו מסתעף לשאלות רבות, כגון: האם קדשי מזבח וקדשי בדק הבית מצטרפים אלו עם אלו להשלים שיעור חיוב מעילה.

מתוך דיון עקרוני זה באשר לצירוף קדשים שונים לענין חיוב מעילה יידון גם צירופם של דברים ביחס לחיובים אחרים, כגון צירוף קדשים לענין חיוב אכילת פיגול נותר וטמא, או דברים המצטרפים עם התרומה לאיסור אכילה ולחיוב חומש של האוכלם.

עוד יידונו בפרק זה פרטים נוספים בדין המעילה, שלא התבררו